Dosarul nr. 2-19509/25
2-25128640-12-2-09092025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

09 iunie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în persoana judecătorului Alexandru Ceban, examinând unipersonal, în procedură scrisă, cererea cu valoare redusă depusă de avocatul Bolocan Ludmila în interesele reclamantei Roo Alina către Ganșaft Leonid și S.C. „Majordom" S.R.L. cu privire la încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces

1. La 08 septembrie 2025, avocatul Bolocan Ludmila, acționând în interesele reclamantei Roo Alina, a depus cerere de chemare în judecată către Ganșaft Leonid și S.C. „Majordom" S.R.L., solicitând încasarea, în mod solidar, a sumei de 2 229 lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, constituite din taxa de stat și cheltuieli de traducere.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 17 februarie 2025, Agenția „Majordom" ar fi încheiat un contract de prestare a serviciilor de recrutare/selecție a personalului cu pârâtul Ganșaft Leonid, în vederea prestării serviciilor de bonă. Reclamanta a susținut că, în perioada prestării serviciilor, ar fi suportat mai multe cheltuieli pentru produse alimentare, deplasări și alte servicii aferente copilului minor, la solicitarea pârâtului Ganșaft Leonid, dar ulterior aceste cheltuieli nu i-ar fi fost restituite.

3. Totodată, reclamanta a invocat că s-a adresat pârâților cu notificări prealabile și a solicitat restituirea sumelor pretinse, însă aceștia nu ar fi executat benevol obligația. În susținerea acțiunii, au fost anexate, între altele, copia actului de identitate, mandatul avocatului, contractul de prestare a serviciilor de selecție/recrutare a personalului și traducerea acestuia, răspunsul Inspectoratului de Poliție Botanica, notificări, avize poștale, bonul/ordinul privind achitarea unor cheltuieli de traducere și taxa de stat.

4. La materialele cauzei nu se regăsește referință din partea pârâților Ganșaft Leonid și S.C. „Majordom" S.R.L.

5. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 12 septembrie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă. Prin aceeași încheiere, pârâților li s-a acordat termen de 30 de zile de la comunicarea cererii și a înscrisurilor anexate pentru prezentarea referinței, cu explicarea consecințelor nedepunerii acesteia.

6. Actele procedurale au fost expediate pârâților la adresele indicate în materialele cauzei. Avizele de recepție s-au restituit în instanță cu mențiunea „nereclamat".

7. Conform art. 100 alin. (1) Cod de procedură civilă, *„cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului*

integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară"

8. Conform art. 102 alin. (6) Cod de procedură civilă, *„citaţia sau înştiinţarea se trimite la adresa menţionată de parte sau de un alt participant la proces. Dacă persoana nu locuieşte la adresa comunicată instanţei, citaţia sau înştiinţarea poate fi trimisă la locul ei de muncă sau la locul unde se află"*

9. Conform art. 102 alin. (7) Cod de procedură civilă, *„citațiile și înștiințările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice și nerecepționate la expirarea termenelor de reclamare se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal. Citațiile și înștiințările expediate la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor se consideră recepționate"*

10. În această ordine de idei, instanța reține că obligația instanței este de a întreprinde măsuri efective și rezonabile de comunicare a actelor de procedură la adresele cunoscute, dar examinarea cauzei nu poate fi blocată pe termen nedeterminat prin simpla nepreluare a corespondenței de către destinatar.

11. Distinct, în privința pârâtei S.C. „Majordom" S.R.L., instanța reține incidența regulii potrivit căreia citațiile și înștiințările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice și nerecepționate la expirarea termenelor de reclamare se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare.

12. În privința pârâtului Ganșaft Leonid, instanța constată că actele au fost expediate la adresa cunoscută instanței, iar nepreluarea corespondenței, consemnată prin mențiunea „nereclamat", nu relevă o imposibilitate obiectivă de comunicare imputabilă instanței, ci o conduită pasivă a destinatarului față de corespondența judiciară expediată.

13. Conform art. 276² alin. (1) Cod de procedură civilă, *„dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă"*

14. Conform art. 276³ alin. (1) Cod de procedură civilă, *„procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă"*

15. Conform art. 276³ alin. (3) Cod de procedură civilă, *„în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare"*

16. Conform art. 276⁴ alin. (2) Cod de procedură civilă, *„dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar"*

17. Prin urmare, instanța consideră posibilă examinarea cauzei în procedură scrisă, în lipsa referinței pârâților, în baza materialelor anexate la dosar.

18. Totodată, instanța subliniază că neprezentarea referinței nu echivalează cu recunoașterea acțiunii și nu dispensează reclamanta de obligația de a proba circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile. Procedura scrisă simplifică forma examinării cauzei, dar nu reduce standardul probator necesar pentru admiterea acțiunii.

Aprecierea instanței

19. Examinând materialele cauzei, instanța consideră cererea de chemare în judecată neîntemeiată și pasibilă de respingere integrală, din următoarele motive.

20. Conform art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, *„probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei”*

21. Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *„fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel”*

22. Conform art. 121 Cod de procedură civilă, *„instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului”*

23. Conform art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, *„instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”*.

24. Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, *„fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei”*

25. În raport cu aceste prevederi, instanța constată că reclamanta a invocat existența unui prejudiciu material în sumă de 2 229 lei, însă nu a anexat probe directe și suficiente care să confirme suportarea efectivă a acestor cheltuieli, cuantumul lor, legătura lor cu pârâții și obligația juridică a acestora de restituire.

26. Astfel, la materialele cauzei nu au fost anexate bonuri fiscale, facturi, extrase bancare, recipise, conversații electronice, mesaje, confirmări de primire, înscrisuri de recunoaștere a obligației de restituire ori alte probe care să permită instanței să stabilească, în mod verificabil, ce sumă a fost achitată, la ce dată, pentru ce bun sau serviciu, la solicitarea cui și în interesul cui.

27. Simpla indicare, în cererea de chemare în judecată, a unor sume pretins suportate nu poate substitui probațiunea cerută de lege. Cererea de chemare în judecată exprimă poziția procesuală a reclamantei, dar nu constituie, prin ea însăși, probă suficientă a existenței și întinderii prejudiciului.

28. Contractul de prestare a serviciilor de selecție/recrutare a personalului anexat la dosar confirmă, cel mult, existența unui raport juridic privind prestarea unor servicii de intermediere/recrutare. Totuși, acest contract nu confirmă că pârâtul Ganșaft Leonid ar fi asumat față de reclamantă obligația de a restitui suma de 2 229 lei și nici nu individualizează cheltuielile pretinse de reclamantă.

29. Distinct, instanța reține că reclamanta nu a probat identitatea juridică dintre entitatea indicată în contractul de prestare a serviciilor de selecție/recrutare și pârâta S.C. „Majordom” S.R.L. Or, simpla folosire a denumirii comerciale „Majordom” nu este suficientă pentru a angaja răspunderea unei persoane juridice determinate, în lipsa probelor privind participarea acesteia la raportul juridic litigios sau asumarea obligației de restituire a sumelor pretinse.

30. În contextul legal menționat, instanța reține că solidaritatea nu se prezumă. Conform art. 797 alin. (1) Cod civil, *„o obligaţie solidară nu se prezumă, ci se naşte prin act juridic sau prin lege”*

31. Prin urmare, pentru a dispune încasarea solidară, instanța trebuie să identifice un temei legal sau contractual cert al solidarității. Un asemenea temei nu a fost probat în prezenta cauză.

32. Răspunsul Inspectoratului de Poliție Botanica, anexat la materialele cauzei, nu confirmă existența unui prejudiciu material cert și nici obligația pârâților de a restitui suma pretinsă. Acest răspuns relevă doar că aspectele invocate de reclamantă au fost apreciate ca ținând de raporturi civile, cu îndrumarea persoanei interesate de a se adresa instanței de judecată. Or, o asemenea adresare administrativă nu stabilește vinovăția pârâților, nu constată existența prejudiciului și nu substituie probele necesare în procesul civil.

33. Notificările expediate pârâților, de asemenea, nu dovedesc existența prejudiciului și nici obligația de restituire. Ele reprezintă acte unilaterale ale reclamantei, prin care aceasta își exprimă propria poziție asupra raportului litigios. În lipsa unei confirmări, recunoașteri sau a unor probe obiective privind suma pretinsă, notificările nu pot constitui temei suficient pentru admiterea acțiunii.

34. În privința prejudiciului material, instanța reține că repararea prejudiciului presupune existența cumulativă a prejudiciului, a faptei ilicite sau a neexecutării obligației, a legăturii cauzale și, după caz, a vinovăției persoanei chemate să răspundă.

35. Conform art. 19 alin. (1) Cod civil, *„în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel”*

36. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, *„se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat)”*

37. Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil, *„cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune”*

38. Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, *„o altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege”*

39. La caz, reclamanta nu a dovedit, prin probe pertinente și suficiente, nici existența certă a prejudiciului material în suma de 2 229 lei, nici legătura cauzală dintre suma pretinsă și faptele imputate pârâților, nici temeiul juridic al obligației de restituire. În aceste condiții, pretenția privind încasarea prejudiciului material urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

40. Referitor la pretenția privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei, instanța reține că aceasta este la fel neîntemeiată.

41. Conform art. 19 alin. (3) Cod civil, *„se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii”*

42. Conform art. 2036 alin. (1) Cod civil, *„în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri”*

43. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, *„prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial”*

44. Conform art. 2037 alin. (1) Cod civil, *„mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă*

vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate”

45. Din conținutul normelor citate rezultă că prejudiciul moral nu se prezumă în mod automat din simpla existență a unui litigiu patrimonial ori a unei neînțelegeri între părți. Persoana care solicită despăgubiri morale trebuie să indice și să probeze fapta ilicită, atingerea adusă unui drept personal nepatrimonial, caracterul și gravitatea suferințelor, legătura cauzală și circumstanțele care justifică suma solicitată.

46. În speță, reclamanta a invocat că ar fi suportat suferințe psihice, umilință și disconfort emoțional. Totuși, la materialele cauzei nu au fost anexate elemente obiective suficiente, directe sau circumstanțiale, care să permită instanței să constate existența, intensitatea și consecințele prejudiciului moral invocat.

47. De asemenea, nu a fost dovedită, prin probe suficiente, comiterea de către pârâți a unei fapte care să atenteze la drepturile personale nepatrimoniale ale reclamantei într-o manieră care să justifice acordarea despăgubirilor morale în suma solicitată. Simpla nemulțumire generată de refuzul pretins de restituire a unor sume de bani sau de existența unui conflict civil nu este suficientă pentru angajarea răspunderii pentru prejudiciu moral.

48. În această ordine de idei, instanța apreciază că pretenția privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei este lipsită de suport probator și urmează a fi respinsă.

49. Cu privire la cheltuielile de judecată, instanța reține că, potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, *„instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată”*

50. Întrucât acțiunea reclamantei este respinsă integral, aceasta nu poate fi considerată parte care a avut câștig de cauză. Respectiv, nu există temei pentru compensarea din contul pârâților a taxei de stat, a cheltuielilor de traducere sau a altor cheltuieli invocate.

51. Suplimentar, instanța reține că bonul privind suma de 520 lei confirmă, cel mult, o cheltuială aferentă traducerii unor înscrisuri, dar nu confirmă prejudiciul material de 2 229 lei pretins prin acțiune. Or, cheltuielile de traducere pot fi analizate doar în cadrul repartizării cheltuielilor de judecată, dar nu ca probă a prejudiciului material invocat.

52. În concluzie, instanța constată că materialul probator administrat nu confirmă, la standardul cerut într-un proces civil, existența unei obligații a pârâților de a achita reclamantei suma de 2 229 lei, nu confirmă existența unui temei legal sau contractual al răspunderii solidare, nu dovedește participarea certă a pârâtei S.C. „Majordom” S.R.L. la raportul juridic litigios și nu confirmă existența unui prejudiciu moral reparabil în suma solicitată.

53. Prin urmare, cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă integral ca neîntemeiată.

54. În conformitate cu art. 94, art. 117-118, art. 121-122, art. 130, art. 238-241, art. 276²-276⁴, art. 362 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge integral, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul **Bolocan Ludmila** în interesele reclamantei **Roo Alina** către **Ganșaft Leonid** și **S.C. „Majordom” S.R.L.** cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de **2 229 lei**, prejudiciului moral în sumă de **20 000 lei** și compensarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecătorul Judecătoriei Chișinău,
sediul Centru /semnătură/ Alexandru Ceban